

geres af en konservativ Folketingsmand, finder jeg en Forklaring paa Industriens Stilling til Tilskudsloven; det hedder der, at den Stilling, Industriens Repræsentanter har indtaget, har været dikteret af, at man ikke turde lade noget Middel være uforsøgt, der kunde ventes at afhjælpe selv den mest begrænsede Del af Krisen. Det Mod, som Industrien altsaa ikke har til at afvise et Forsøg, der maaske kunde bringe Hjælp til faa og begrænsede Kredse, synes det konservative Parti at have, i alt Fald at dømme efter den Holdning, man har indtaget i Folketinget, og som jeg forstod heller ikke laa saa langt fra, hvad det ærede Medlem, der talte her, kunde tænke sig.

Der er gjort forskellige Bemærkninger om Enkeltheder. Først talte det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) om, at det Lovforslag, der var blevet fremsat, var en Skitse, og han var saa elskværdig overfor det radikale Venstre at fremhæve, at Partiet havde forbedret denne Skitse. Jeg vil dog bede det ærede Medlem endnu en Gang studere det fremsatte Lovforslag og sammenligne det med det, der nu er vedtaget af Folketinget, saa vil han faa vanskeligt ved at opdage de forbedrende Ændringer. De eneste Ændringer, der findes, er dem, der optager nye Ting, nemlig at Rigsdagen skal vælge fire Medlemmer og Funktionærerne et Medlem til det Udvalg, der er nævnt i Lovforslaget, samt den Laaneordning, der er indføjet paa Foranledning af Folketingets Udvalg paa Forslag fra det radikale Venstre, men, saa vidt jeg har forstaaet, i høj Grad som en Indrømmelse til den konservative Repræsentation i Folketingsudvalget, der meget stærkt ønskede Laaneordningen ført med ind, hvilket Ønske er blevet imødekommet, uden at dette har bevirket Partiets endelige Tilslutning til Lovforslaget. Jeg har ikke opdaget nogen forbedrende Virkning af Udvalgets Arbejde, men maa for disse Punkters Vedkommende finde, at det ikke er Forbedringer, snarere det modsatte, der er sket. Men det er naturligvis underordnet i Forhold til selve Sagen. Jeg ved jo, at den sproglige Vending om Skitsen er blevet staaende i Venstrepressen, og jeg kan forstaa, at det derfor er nødvendigt ogsaa at bruge den i Rigsdagen.

Vigtigere er det naturligvis, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds sagde, at Venstre ikke troede paa, at det her foreslaaede Tilskud kunde hjælpe over de Vanskeligheder, som Arbejdsløsheden er blevet et direkte Udtryk for, og naar et Parti ikke tror paa en Sag, forstaaer jeg

meget vel, at det ikke slutter sig til den. Jeg kan kun ikke forstaa, at Venstre indtager dette Standpunkt. Paa andre Omraader er Partiet ikke nær saa bange for Tilskud. Det er sikkert ikke det ærede Medlem ubekendt, at Landbruget under forskellige Former har et aarligt Tilskud fra Staten paa ca. 4 Mill. Kr., uden at dette dog i nogen Grad tjener til at forringe Landbrugets Anseelse.

Videre sagde det ærede Medlem, at han troede ikke, Haandværket vilde komme med ind under Loven, selv om det stod der, og som Følge deraf havde han ogsaa mindre Sympati for Lovforslaget. Der staaer udtrykkeligt, at haandværksmæssigt drevne Virksomheder skal kunne komme med i Betragtning. Jeg forstaaer derfor ikke, at det ærede Medlem mener, de skulde være udelukket. Hvis haandværksmæssigt drevne Virksomheder, der indgiver Tilbud ved Licitation, kommer i Konkurrence med udenlandske Tilbudsgivere og vilde kunne sikre sig Arbejdet ved Hjælp af et Tilskud, er det oplagt, at de selvfølgelig i samme Grad er berettiget til at faa dette, som hvis det havde været en industriel Virksomhed. Jeg forstaaer ikke dette Forsøg paa at give det Udseende af, at Loven ikke tilsigter ogsaa at tage Haandværkere med i den Udstrækning, hvori Faget er berørt af Tidens Vanskeligheder, og i den Udstrækning, i hvilken de efter de Regler, der tænkes anvendt, i øvrigt maatte kunne komme med.

Det ærede Medlem fremhævede ogsaa de store Vanskeligheder, Administrationen af en saadan Lovgivning vil medføre. Det benægter jeg ikke, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Om der bliver lidt større eller mindre Vanskelighed med en Sags Gennemførelse, det kan dog ikke være afgørende; hvis der i øvrigt er Muligheder for at bedre Forholdene for Erhvervslivet, at formindske Arbejdsløsheden med 500 eller 5 000, saa forekommer det mig at være Lovgivningsmagtens Pligt at søge at overvinde de Vanskeligheder, der maatte menes at være til Stede. Af praktiske Vanskeligheder nævnte det ærede Medlem en saadan som, at Firmaer, der vilde give Tilbud, ikke kunde komme paa Højde med eller rettere ikke kunde komme saa langt ned med Priserne som Udlandet, og at de altsaa slet ikke vilde faa Arbejdet, for de maatte jo — saaledes forstod jeg, at det ærede Medlem havde opfattet det — i Stedet for at sende Tilbudet til den, der skulde have Arbejdet udført, fremtidig sende det til det kombinerede Udvalg, som forudsættes nedsat. Det kan jeg ikke ret vel tænke mig.